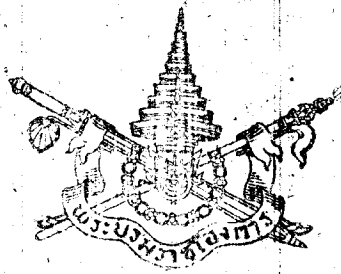

ตอนที่ ๕๕ เกม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๙๘

พระราชบัญญัติ

กำหนดวิธีพิจารณาข้าราชการและพนักงานเทศบาล
ผู้ประพฤติชั่วหรือหย่อนความสามารถ

พุทธศักราช ๒๔๙๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศพระบาทสมเด็จพระอานันทมหิดล

ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๙๘)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๙๘

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

๒ ตุลาคม ๒๕๔๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๕๕

โดยที่สภาพผู้แทนราษฎรของชาติ ในสถานะการณปัจจุบัน
สมควรมีกฎหมายกำหนดวิธีพิจารณาเข้าราชการและพนักงาน
เทศบาลผู้ประพฤตินับหรือหย่อนความสามารถ เพื่อ
ยังสมรรถภาพแก่ราชการให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
กำหนดวิธีพิจารณาเข้าราชการและพนักงานเทศบาลผู้ประพฤ
ตินับหรือหย่อนความสามารถ พุทธศักราช ๒๕๔๘"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การพิจารณาถึงโทษข้าราชการฝ่ายทหาร
ตำรวจ พลเรือน ตุลาการ และพนักงานเทศบาลผู้ประพฤ
ตินับหรือหย่อนความสามารถ นอกจากวิธีการที่กำหนด
ไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้นโดยเฉพาะ ให้มีวิธีการอีกส่วน
หนึ่ง ดังกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ตอนที่ ๕๕ เกม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๔๘

มาตรา ๔ ให้มีกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย
ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินเก้าคนซึ่งคณะ
รัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นผู้ชำนาญพิจารณาข้าราชการและ
พนักงานเทศบาลซึ่งประพฤติดีวินัยหรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๕ นอกจากกรรมการจะได้พิจารณาจากคำร้อง
ขอของเจ้ากระทรวงแล้ว บกคลใดประสงค์จะร้องฟ้องต่อ
คณะกรรมการว่าข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลได้ประพฤ
ติวินัย ก็ให้มีสิทธิร้องฟ้องได้ และถ้าคณะกรรมการเห็นว่า
คำร้องฟ้องนั้นได้กล่าวหาในกรณีซึ่ง ถ้าสอบสวนพิจารณาได้
ความจริง ผู้กล่าวหาจะต้องได้รับโทษถึงปลดออกหรือ
ไล่ออกแล้ว ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจรับไว้สอบสวน
พิจารณาได้

มาตรา ๖ การสอบสวนพิจารณาของคณะกรรมการตาม
ความในพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการให้โอกาสแก่ผู้
ถูกกล่าวหาทราบข้อหาและยื่นคำให้การ และให้มีอำนาจ
ออกหมายเรียกพยานหลักฐาน และบังคับให้พยานสาบาน
หรือปฏิญาณได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความ

๒ ตุลาคม ๒๔๙๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๕๔

มาตรา ๑ ในการสอบสวนพิจารณาของคณะกรรมการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ากรณีใดมีเหตุผลสมควรพิจารณาในเรื่องการสั่งพักราชการผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ก็ให้รายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา และถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรให้สั่งพัก ก็ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตามความเห็นของคณะรัฐมนตรีทันที

มาตรา ๘ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการฝ่ายทหาร ตำรวจ พลเรือน ตุลาการ หรือพนักงานเทศบาลคนใดประพฤติดีวินัยหรือหย่อนความสามารถ ให้คณะกรรมการตามความในมาตรา ๔ พิจารณา ถ้าเห็นว่าเป็นกรณีสมควรลงโทษให้ปลดหรือให้ไล่ออก หรือควรให้ออกฐานมีมลทินมัวหมองในความผิด หรือฐานหย่อนความสามารถ ก็ให้รายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

เมื่อคณะรัฐมนตรีได้รับรายงานของคณะกรรมการดังกล่าวในวรรคก่อน คณะรัฐมนตรีมีอำนาจวินิจฉัยสั่งให้ปลดหรือไล่ผู้ประพฤติดีวินัยหรือสั่งให้ออกฐานมีมลทินมัวหมองในความผิด หรือฐานหย่อนความสามารถได้

คำสั่งของคณะรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด และเมื่อได้

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๘๘

แจ้งไปยังกระทรวงเจ้าสังกัดแล้ว ให้เจ้ากระทรวงปฏิบัติ
ตามหน้าที่

มาตรา ๘ ราชกิจจานุเบกษาฉบับนี้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้
ส่งไปนั้น ในบรรดาข้อความใดซึ่งอาจมิได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตามความ
ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าการเป็นเจ้าพนักงานตาม
ความในกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๑๑ ผู้ใดนำความที่ควรรู้ว่าเป็นเท็จมาร้องฟ้อง
หรือให้การต่อคณะกรรมการ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๑๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันที่ ๓๑
ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๘

มาตรา ๑๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกกฎเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้
บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี